

Imidlertid synes nedbørsafvigelseerne fra middelværdierne at have en vis relation til solpletmaksimum og minimum, således at tørre år optræder to år før både maksimum og minimum og yderligere to år efter hvert maksimum. Da disse ekstremers tidsmæssige afstand varierer inden for de normale 11-årige perioder, vil man forstå, hvor tilsyneladende regelløs denne fordeling af tørkeår kan se ud. Årsagerne til en ringe sommernedbør i Mellemeuropa søges i de subtropiske højtrykcellers særlig store forskydning mod nord i år med en ekstra stor insolation, hvilket igen menes at kunne sættes i relation til solpletternes antal. Yderligere samler interessen sig om den ultraviolette strålings variation – et fænomen, der måske kan oplyses bedre ved hjælp af de kunstige satelliter –, idet ændringer i denne stråling kan få konsekvenser for ozonlagets temperatur og muligvis derigennem komme til at influere på trykforholdene ved jordoverfladen.

Alt ialt er bogen et forsøg på at sætte system i en lang række iagttagelser, udført af en specialist på dette felt gennem et langt liv.

Kr. M. Jensen.

C. F. Capello & M. Chionetti: *Elementi di cartografia*, I—III, Torino 1958—60. 363 s., 42 tavler og mange illustrationer i teksten. 17 × 24,5 cm. 1600 lire pr. bd.

En meget fyldig kartografi udarbejdet af professor i geografi ved universitetet i Torino, F. Capello og hans assistent M. Chionetti. Bd. I omfatter en almindelig indledning, gennemgang af målestoksforhold og slutter med en 40 sider lang behandling af kortprojektioner, hvortil der gives eksempler på de følgende 24 tavler. Bd. II indledes med en ganske kort gennemgang af opmålingens princip, hvorefter forskellige kartografiske systemer behandles. Størstedelen af bindet (56 s.) omhandler den redaktionelle side ved fremstillingen af et kort, herunder valg af opmålingsteknik, målestoksforhold, signaturer, farver, navnestof og tegneteknik. Alt dette illustreres ved 19 tavler. Bd. III behandler som indledning det geografiske kort, mens størstedelen af bindet (35 s.) er en gennemgang af alle slags kortøvelser, målinger og konstruktion af kortprojektioner og blokdiagrammer. Endelig afsluttes værket med en kort gennemgang af kartografiens historie samt en beskrivelse af Italiens egne kort. For den ikke italienskkyndige (anm.) har værket naturligvis en begrænset anvendelse. Det meget store antal illustrationer med deres nogenlunde let forståelige tekster kan dog give mange meget anvendelige eksempler til den kartografiske undervisning, selv om der i kortprøverne først og fremmest anvendes italienske kort.

Jens Tyge Møller.

Benjamin F. Howell, jr.: *Introduction to Geophysics*. McGraw-Hill Book Comp., Inc. New York, Toronto, London 1959. 399 s., 205 fig. 16 × 24 cm. 70 sh.

Bogen er en lærebog beregnet for begyndere i studiet, hvorfor den i modsætning til andre geofysiker kun indeholder de allernødvendigste matematiske udledninger. Hovedvægten er lagt på en let forståelig beskrivelse af de geofysiske processer i jordskorpen (temperaturforhold, seis-